

Λαμβανομένης υπόψη της ενσωματώσεως της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου στη νομολογία της ΕΕ, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε σφάλμα, καθόσον παρέλειψε να εξετάσει κατά πόσον η άρνηση της Επιτροπής να εφαρμόσει το προβλεπόμενο από την οδηγία 96/29 σύστημα ιατρικής παρακολούθησης συνιστούσε παράβαση του άρθρου 2 της εν λόγω Συμβάσεως, δεδομένου ότι η άρνηση αυτή έδωσε εν γνώσει σε κίνδυνο τη ζωή του αδελφού της αναιρεσείουσας, εκθέτοντας αυτόν στην ανεξέλεγκτη και μη ιατρικώς αντιμετωπισθείσα ανάπτυξη καρκίνου οφειλομένου στις μακροπρόθεσμες συνέπειες της έκθεσης σε ακτινοβολία, όπως ο καρκίνος εξαιτίας του οποίου τελικώς απεβίωσε.

(¹) Οδηγία 96/29/Ευρατόμ του Συμβουλίου της 13ης Μαΐου 1996 για τον καθορισμό των βασικών κανόνων ασφάλειας για την προστασία της υγείας των εργαζομένων και του πληθυσμού από τους κινδύνους που προκύπτουν από ιονίζουσες ακτινοβολίες (ΕΕ L 159, σ. 1).

Προσφυγή της 7ης Μαΐου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατία της Αυστρίας

(Υπόθεση C-223/10)

(2010/C 195/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Adam και I. Χατζηγιάννης)

Καθή: Δημοκρατία της Αυστρίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2008/74/ΕΚ της Επιτροπής, της 18ης Ιουλίου 2008, για την τροποποίηση, σε σχέση με την έγκριση τύπου μηχανοκινήτων οχημάτων όσον αφορά εκπομπές από ελαφρά επιβατηγά και εμπορικά οχήματα (Euro 5 και Euro 6) και σχετικά με την πρόσβαση σε πληροφορίες επισκευής και συντήρησης οχημάτων, της οδηγίας 2005/55/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και για την τροποποίηση της οδηγίας 2005/78/ΕΚ (¹), ή τουλάχιστον παραλείποντας να τις κοινοποιήσει στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·

— να καταδικάσει Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2008/74 στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 2 Ιανουαρίου 2009.

(¹) ΕΕ L 192, σ. 51.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal Cível da Comarca do Porto (Πορτογαλία) στις 10 Μαΐου 2010 — Maria Alice Pendão Lapa Costa Ferreira, Alexandra Pendão Lapa Ferreira κατά Companhia de Seguros Tranquilidade SA

(Υπόθεση C-229/10)

(2010/C 195/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Cível da Comarca do Porto

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσες: Maria Alice Pendão Lapa Costa Ferreira, Alexandra Pendão Lapa Ferreira

Εναγομένη: Companhia de Seguros Tranquilidade SA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συμβαδίζει με τις προαναφερθείσες Ευρωπαϊκές οδηγίες περί υποχρεωτικής ασφαλίσεως αυτοκινήτων [72/166/ΕΟΚ (¹), 84/5/ΕΟΚ (²), 90/232/ΕΟΚ (³), 2000/26/ΕΚ (⁴) και 2005/14/ΕΚ (⁵) και ειδικότερα με το άρθρο 1α της οδηγίας 90/232/ΕΟΚ], η ερμηνεία του άρθρου 505^ο του Código Civil [Αστικού Κώδικα], που ορίζει ότι η ευθύνη εκ της διακινδυνεύσεως που πηγάζει από την κυκλοφορία οχημάτων αποκλείεται επί ατυχήματος για το οποίο ευθύνεται αποκλειστικά ο πεζός;
- 2) Συμβαδίζει με τις ίδιες οδηγίες η ερμηνεία του άρθρου 570^ο του ίδιου Αστικού Κώδικα, που ορίζει ότι η αποζημίωση δύναται να μειώνεται ή να αποκλείεται, βάσει της βαρύτητας της υπαιτιότητας αμφοτέρων των μερών, αν η υπαίτια συμπεριφορά του παθόντος συνέβαλε στην πρόκληση ή επιδείνωση της ζημίας;